DIN NOU DESPRE OFSAID!

Inginer
D. BARBULESCU
arbitru
București

Una din fazele mereu întîlnite în jocurile de fotbal care dau naștere în majoritatea cazurilor la o serie de comentarii, deseori contradictorii, o creează regula ofsaidului.

La aprecierea corectă a poziției de ofsaid este necesară o atenție sporită din partea arbitrilor și o perfectă colaborare între ei (centru și de linie). În sistemul actual de arbitraj, în diagonală, rolul arbitrilor de linie în semnalizarea acestei infracțiuni este extrem de important, cîmpul lor vizual în aprecierea poziției de ofsaid fiind mai favorabil în anumite faze decît al arbitrului de centru.

Pentru a sesiza, însă, corect, arbitrii de linie trebuie să fie foarte atenți și bine plasați, dacă ținem seama că în timpul jocului asemenea faze se petrec cu multă rapiditate, precum și de prevederile regulamentare, conform cărora vor lua în considerare nu momentul cînd un jucător primește mingea, ci momentul cînd îi este trimisă de către un coechipier.

Arbitrul de centru poate sesiza foarte bine aceste situații cînd este aproape de fază sau cînd se execută anumite lovituri libere. În schimb, dacă este surprins de un contraatac și rămîne departe de fază atunci îi va fi foarte greu să aprecieze. În această situație arbitrul de linie este singurul în măsură să aprecieze dacă este sau nu ofsaid.

Un arbitraj bun este condiționat de o pregătire bună. De aceea organele de specialitate au pus și pun un deosebit accent pe pregătirea arbitrilor din toate punctele de vedere. Se constată însă că sînt încă arbitri care nu au o pregătire corespunzătoare și, în consecință, nici comportarea lor nu este la nivelul așteptărilor. În special cei de linie. Dacă în timpul unei partide arbitrul de centru este foarte mult solicitat și are răspunderea cea mai mare, în schimb arbitrii de linie au atribuții mai restrînse. Cu toate acestea, comportarea lor nu este întotdeauna mulțumitoare.

Recent a început campionatul și după primele jocuri a rezultat că, în general, arbitrajele au fost bune, cu unele mici excepții. Dar, aceste mici excepții s-au produs în jocuri în care s-au înscris unele goluri ce au fost discutate și contestate pe motiv de ofsaid. Dacă un arbitru de linie greșește, semnalizînd invers o aruncare de la linie cam pe la centrul terenului, această eroare nu cîntărește prea mult; dar, dacă face acest lucru la un ofsaid, de cele mai multe ori se pot înscrie goluri și o asemenea greșeală poate fi decisivă pentru un meci.

Din simpla citire a articolului 11 (despre ofsaid) rezultă că această regulă nu conține lucruri greu de înțeles. Totul se reduce la atenție în respectarea celor prevăzute, la o urmărire serioasă a jocului și la un plasament corect al arbitrilor.

În privința plasamentului arbitrilor de linie, nu este dată o dispoziție categorică privind modul cum trebuie să se așeze, ci este lăsat la latitudinea arbitrilor. Aceștia se plasează sau pe linia celui mai avansat înaintaș sau pe linia penultimului apărător. Faptul că fiecare arbitru de linie poate ocupa poziția cea mai convenabilă și își formează astfel ochiul, înseamnă că practic nu ar trebui să se greșească în aprecierea situației de ofsaid. Cu toate acestea însă, aproape la fiecare etapă, se înregistrează diverse nemulțumiri și proteste în legătură cu aplicarea regulei de ofsaid.

Consider că aceasta nu se datorește necunoașterii regulamentului de către arbitru, deoarece la diferitele examinări, conferințe, simpozioane etc., ei au dat dovadă de cunoașterea profundă a regulii ofsaidului. După părerea mea, totul se reduce la o lipsă de pregătire fizică care să permită arbitrilor să se deplaseze pe teren o dată cu jocul pentru a avea un plasament corespunzător. Pe de altă parte, unii arbitri de linie sînt depășiți de joc, stau pe loc, parcă „furați" de joc și apoi, surprinși de fazele rapide, aleargă să se plaseze, cînd de fapt acest plasament trebuiau să-l aibă de la început. În asemenea situații este ușor de înțeles că ei nu vor putea aprecia just eventualele poziții de ofsaid și că vor semnaliza eronat.

În încheiere, o chestiune care privește pe antrenori. Ei trebuie să insiste mai mult asupra prelucrării temeinice cu jucătorii a regulamentului și în special a diferitelor situații de ofsaid, pentru că se constată la unii jucători o necunoaștere sau ignorare a regulilor de joc. În meciul Dinamo București — Știința Craiova, jucătorul Sfîrlogea a fost „prins" foarte des în ofsaid și prin sancționarea lui au fost anihilate unele acțiuni care ar fi putut fi utile echipei sale. Acest jucător, ca și alții de altfel, ar trebui să-și controleze permanent poziția pe teren, pentru a nu mai intra în ofsaid, pentru a evita protestele nejustificate și nesportive cu ocazia semnalizării corecte a unor poziții de ofsaid.

Așadar, un efort comun al arbitrilor, antrenorilor și al jucătorilor, dar în special al primilor, poate asigura o rezolvare fericită a acestei mult dezbătute probleme a ofsaidului, ceea ce ar contribui în mare măsură la îmbunătățirea arbitrajului și a jocului.

Sfaturi pentru voi, TINERI FOTBALIȘTI

PRIETENIE ȘI SPRIJIN CELOR NOI

Jucătorul în tricou de culoare albă execută un dribling, însoțit de mișcări înșelătoare

Iată-vă și în preajma începerii sezonului competițional. În timpul verii v-ați fortificat, ați exersat procedee tehnice noi, îmbogățindu-vă „arsenalul" fotbalistic, deci puteți păși cu încredere în noul sezon.

Sînt însă cîteva lucruri importante asupra cărora vreau să vă atrag atenția. Iată, pe scurt, despre ce este vorba:

● Revenind la echipele voastre, fără îndoială că veți face cunoștință cu noi jucători, viitori colegi de joc. Față de ei trebuie să manifestați mai multă bunăvoință. Întîmpinați-i cu amabilitate, înțelegere și prietenie. Ajutați-i să se simtă bine (unii poate calcă pentru prima dată pe un stadion) și să se încadreze în noua atmosferă, în echipa voastră; înconjurați-i cu multă simpatie, acordîndu-le toată încrederea. Faceți totul ca ei să simtă de la început prietenia voastră. Este în interesul vostru, al lor și al întregului colectiv. Arătați îngăduință atunci cînd ei greșesc. Nu uitați că vor fi emoționați și că în asemenea stare sufletească se poate greși foarte ușor. Perioada lor de adaptare, de care au nevoie, va fi mai lungă sau mai scurtă după bunăvoința pe care o veți arăta față de ei.

Nu uitați nici un moment că și voi tot așa ați început.

● Dacă va fi nevoie să repetați un exercițiu sau chiar tema de antrenament, s-o faceți cu toată inima și cu convingerea că orice repetare nu poate fi decît în folosul vostru.

● Cu cît o echipă a căpătat mai multă experiență de joc colectiv, cu atît va crește și încrederea jucătorilor în posibilitățile lor.

● În timpul jocului puteți încerca diferite combinații. De succesul uneia se vor bucura toți colegii de echipă, care vor căuta la rîndul lor să repete aceeași combinație.

● Numai printr-o înțelegere reciprocă și printr-o cunoaștere a calităților fiecăruia dintre voi veți ajunge să construiți acțiuni bine concepute și cu finalitate.

● Dați dovadă în orice moment de înțelegere față de interesele colectivului vostru.

ȘTEFAN STĂNCULESCU
antrenor la centrul
de fotbal Dinamo

UN AN ȘI JUMĂTATE ÎN MIJLOCUL FOTBALIȘTILOR SIRIENI

de
CORNEL DRAGUȘIN
antrenor

Cu emoție pășeam, în februarie 1965, pe pămîntul sirian. Pe aeroport m-au întîmpinat cu multă prietenie conducătorii federației militare siriene și mulți dintre jucătorii cu care aveam să lucrez, încît am simțit de la început premisele unei rodnice colaborări. Chiar de a doua zi am început să studiez cu atenție toate „datele problemei". Pentru aceasta, am procedat în două mari etape: **etapa de informare, de cunoaștere prin discuții și convorbiri și etapa a doua, practică, pentru stabilirea valorii jucătorilor.** Am fost informat de către conducerea echipei despre obiectivele ei, despre condițiile de pregătire existente. Am discutat și cu jucătorii spre a-mi face o idee despre nivelul cunoștințelor și aspirațiilor lor pe plan sportiv. Apoi am programat o serie de antrenamente în ambianța cărora am reușit să cunosc mai bine sportivii încredințați și ca jucători și ca oameni. Perioada cunoașterii s-a încheiat cu ocazia turneului echipelor militare arabe de la Damasc, cînd am văzut pe fotbaliștii sirieni și în viitoarea întrecerii sportive.

În scurt timp au început verificările muncii noastre. Programul de jocuri a fost mult îmbogățit, adăugîndu-se, în afara obișnuitelor întîlniri oficiale din campionatul sirian, și partide amicale internaționale cu echipe valoroase. Observasem că jucătorii priveau meciurile de acest gen, din postura de modești „sparing-parteneri" ai oaspeților. Una dintre metodele folosite pentru schimbarea acestei mentalități a fost organizarea cu regularitate la terminarea jocurilor a unor discuții între antrenorii, jucătorii echipei vizitatoare și noi. Complexul de inferioritate a început să dispară, iar spre sfîrșitul perioadei am remarcat cu satisfacție că jucătorii mei erau acum preocupați să-și depășească prestigioșii adversari, cîștigînd un bun capital de încredere în forțele proprii. Un exemplu: întîlnirea cu echipa reprezentativă a Algeriei.

Parcurgînd în condițiuni mulțumitoare, cu echipa, etapele de perfecționare a tehnicii (în această privință o armă de bază a constituit-o individualizarea) — am trecut la etapa superioară, la realizarea unei idei tactice cît mai apropiată de posibilitățile lotului. Am socotit că așezarea 4—3—3 este potrivită. Pentru aceasta am cîntărit cu grijă repartizarea jucătorilor pe posturi, apreciind atent capacitatea lor dovedită în jocul cu mingea și fără minge. S-au realizat schițe amănunțite ale întregii activități a fiecăruia dintre componenții lotului, schițe care m-au ajutat atît pe mine cît și pe jucători în lichidarea deficiențelor. Prin prezentarea schițelor după fiecare meci, jucătorul își dădea seama de greșelile făcute.

În întregul proces de antrenament am folosit permanent și sporturi complimentare, cu precădere baschetul, voleiul și tenisul cu piciorul. În afara rolului de a crea diversitatea în antrenament, ele au constituit un mijloc de realizare a obiectivelor tehnice și tactice propuse.

Dezvoltarea spiritului de răspundere față de echipă și față de ei înșiși și, paralel cu aceasta, dezvoltarea gîndirii tactice le-am realizat prin repartizarea unor teme tactice specifice posturilor, cuplurilor etc. Temele erau date imediat după meci și jucătorul avea la dispoziție mai multe zile, spre a-și pregăti această temă și în funcție de adversar.

Activitatea desfășurată în Siria nu s-a rezumat doar la munca de pregătire din cadrul echipei armatei. Am lucrat în cadrul unui curs organizat de federația sportivă militară, pentru pregătirea unor instructori-antrenori de fotbal, — și am funcționat ca lector și antrenor al echipei naționale.

În numeroase ocazii am avut posibilitatea să vorbesc despre mișcarea sportivă de la noi, care se bucură acolo de un frumos prestigiu. Întîlnirile internaționale ale echipelor noastre erau cunoscute, urmărite, rezultatele erau așteptate cu interes. Filmul meciului R.F. Germană — România a fost achiziționat și transmis la televiziune, producînd o excelentă, impresie. Subliniez că nu numai fotbaliștii români erau foarte bine cunoscuți, ci și o serie de sportivi fruntași ai țării noastre, cît și rezultatele obținute de aceștia.

CÎTEVA REZULTATE OBȚINUTE DE SELECȚIONATA ARMATEI SIRIENE

4–1 cu echipa militară a Angliei
1–1 cu selecționata Irakului
3–2 cu Racing-club Beyrut, campioana Libanului
1–2 cu T.S.K.A. – Moscova
3–1 cu selecționata Ciprului

SPICUIRI DIN REGULAMENT

ARTICOLUL 12
(continuare)

Un jucător care comite una din următoarele cinci greșeli:

1. joacă de o manieră apreciată de arbitru drept periculoasă, de exemplu: încearcă să lovească mingea cu piciorul în timp ce aceasta este ținută de portar;

2. atacă în mod corect, adică cu umărul, atunci cînd mingea nu este la distanță de joc de jucătorii interesați și aceștia nu încearcă să o joace;

3. nejucînd mingea, face în mod intenționat obstrucție unui adversar, adică aleargă între adversar și minge, sau se interpune în așa fel, încît să constituie un obstacol pentru adversar;

4. atacă pe portar afară de cazul cînd acesta:

— ține mingea;

— jenează un adversar;

— se află în afara suprafeței sale de poartă.

5. fiind portar, poartă mingea, adică face mai mult de patru pași, ținînd mingea fără s-o bată de pămînt

— va fi sancționat cu o lovitură liberă indirectă acordată echipei adverse pe locul unde a fost comisă greșeala.